

بسم الله الرحمن الرحيم
از حکمت های نورانی حضرت امیرمؤمنان صلوات الله و سلامه علیه
در محضر آیت الله استاد محمد شجاعی (مد ظله العالی)

« مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ لَا يُفَارِقَهُ الْحُزْنُ وَالْحَدْرُ »
غرر الحکم ج 1 ص 228

کسی که خودش را شناخته باشد دو چیز از او مفارقت نکند: حزن و ترس دائم
کسی که خود را بشناسد باید اینگونه باشد که از حزن اخروی که صالحان همیشه در وجودشان حاکم
است، برای آنچه که در پیش دارند، جدا نباشد.

دل شکسته حافظ به خاک خواهد بود چو لاله داغ هوایی که در جگر دارد

نه من و نه شما خود را نشناختیم وگرنه این حزن و حذر را داشتیم، هیچ چیز را نفهمیدیم. در حکمتی
دیگر حضرت امیر صلوات الله علیه می فرمایند:

« أَنْجَحَكُمْ أَصْدَقُكُمْ »

هر کدام از شما در برابر رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم، و ائمه صلوات الله علیهم اجمعین، و در
مقام توسل به ولایت حضرات اولیاء، صادق تر باشد، او نجات یافته تر است؛ هر چه صدق بیشتر باشد،
نجات او تضمین شده است و به نجات اخروی نزدیک است.
هر چه از صدق انسان کم باشد، نجات اخرویش مورد تردید، و خسران و هلاکت ابدی او را تهدید می کند.
شما اگر فکرتان همین اندازه کار کرد، برگردید و به خودتان نگاه کنید و محاسبه و بررسی نمایید
که شما چه هستید در ارتباط با این کلام.

خودمان بهتر می دانیم که چقدر صادق و چقدر کاذب هستیم؛ آن وقت با آن بیان خودتان را منصفانه
مقایسه کنید با آنچه که در نماز، دعا و ذکر، به خدا و رسول و ائمه، می گوئیم به تناسب؛ یکی از ما و شما
پیدا می شود که واقعا فکر کند، صدقش لااقل به اندازه کذبش است، یعنی نصف به نصف.
البته خدا و رسول الله و ائمه صلوات الله علیهم اجمعین انسان را بهتر از خودش می شناسند.
هر چه ما خود را بشناسیم به آن اندازه ای که خدا و رسول و ائمه صلوات الله علیهم اجمعین و اهل دل
می شناسند، آن قدر نمی شناسیم؛ قطعاً از خود ما، ما را بیشتر و بهتر می شناسند.

آنچه ببند در جینت اهل دل تو نبینی در خود ای از خود خجل

بهر حال بررسی کنید که راست می گوئید، تدبر در قرآن کنید؛ قرآن، قرآن، قرآن، هر که به هر جا که
رسید، از تدبر در قرآن است؛ به قول حافظ هر چه کردم همه از دولت قرآن کردم.

حافظا در کنج فقر و خلوت شبهای تار تا بود وردت دعا و درس قرآن غم مخور

خدای متعال در قرآن خوبان را بسیار زیاد یاد می کند: الصادقین الصادقات، اوصاف آنها را اینگونه یاد می کند: القانتین و القانتات، الذاکرین و الذاکرات، الصابرين و الصابرات؛ قرآن از اینها یاد کرده، پس تدبر در قرآن کنید و ببینید راست می گوئید، با خودتان خلوت کنید؛ لیس للانسان الا ما سعی.
در زیارات می فرماید: جاهدتم فی الله حق جهاده حتی اتيکم اليقين
حق مجاهدت را بجا بیاورید وگرنه مجاهدتهای سرسری به جایی نمی رسد؛ شما مجاهدتان را آن چنانکه حق مجاهدت است و قرآن دستور داده است انجام داده اید؟
چشم و گوش را باز کنید، مواظبت کنید، حرف و سخن جاهلان و تفسیر و راه نشان دادن آنها شما را هم در جهل و بی خبری غوطه ور نکند ...